

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2024/435

af 29. januar 2024

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede CETA-Udvalg, som er nedsat i medfør af den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side, i forbindelse med vedtagelse af en fortolkning af artikel 8.10, bilag 8-A, artikel 8.9 og artikel 8.39 deraf i overensstemmelse med dens artikel 26.1, stk. 5, litra e)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets afgørelse (EU) 2017/37 ⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side ⁽²⁾ (»aftalen«). Aftalen blev undertegnet den 30. oktober 2016.
- (2) Rådets afgørelse (EU) 2017/38 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om midlertidig anvendelse af dele af aftalen. Aftalen har fundet midlertidig anvendelse siden den 21. september 2017.
- (3) I henhold til aftalens artikel 26.1, stk. 5, litra e), kan Det Blandede CETA-Udvalg vedtage fortolkninger af bestemmelserne i aftalen, som er bindende for retter, der er oprettet i henhold til kapitel otte, afdeling F (Bilæggelse af investeringstvister mellem investorer og stater) og aftalens kapitel niogtyve (Bilæggelse af tvister).
- (4) I henhold til regel 10.3 i dets forretningsorden, der er knyttet til Rådets afgørelse (EU) 2018/1062 ⁽⁴⁾, har Det Blandede CETA-Udvalg beføjelse til at vedtage fortolkninger af aftalen.
- (5) Det Blandede CETA-Udvalg skal ved skriftlig procedure vedtage en fortolkning af aftalens artikel 8.10, bilag 8-A, artikel 8.9 og artikel 8.39.
- (6) Det er derfor hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede CETA-Udvalg, på grundlag af det vedlagte udkast til fortolkning fra Det Blandede CETA-Udvalg, da det præciserer aftalens artikel 8.10, bilag 8-A, artikel 8.9 og artikel 8.39 —

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2017/37 af 28. oktober 2016 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (EUT L 11 af 14.1.2017, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 11 af 14.1.2017, s. 23.

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2017/38 af 28. oktober 2016 om midlertidig anvendelse af den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (EUT L 11 af 14.1.2017, s. 1080).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (EU) 2018/1062 af 16. juli 2018 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede CETA-Udvalg, der er oprettet ved den samlede økonomi- og handelsaftale mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side, for så vidt angår vedtagelsen af Det Blandede CETA-Udvalgs og specialudvalgenes forretningsorden (EUT L 190 af 27.7.2018, s. 13).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede CETA-Udvalg til vedtagelsen af en fortolkning af aftalens artikel 8.10, bilag 8-A, artikel 8.9 og artikel 8.39 i overensstemmelse med aftalens artikel 26.1, stk. 5, litra e), baseres på det udkast til Det Blandede CETA-Udvalgs fortolkning, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede fortolkning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2024.

På Rådets vegne
H. LAHBIB
Formand

UDKAST til
Fortolkning Nr. .../2024 vedtaget af det blandede ceta-udvalg
den ...

vedrørende artikel 8.10, bilag 8-A, artikel 8.9, og artikel 8.39, i den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA)

DET BLANDEDE CETA-UDVALG HAR —

under henvisning til artikel 26.1, stk. 5, litra e), i den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side ⁽¹⁾ (»aftalen«), udfærdiget i Bruxelles den 30. oktober 2016,

idet det minder om den fælles forståelse, der kommer til udtryk i afsnit 6 i det fælles fortolkende instrument om den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada og Den Europæiske Union og dens medlemsstater ⁽²⁾,

med henblik på yderligere at præcisere parternes hensigter i henhold til kapitel otte (Investering) for så vidt angår visse elementer af artikel 8.10 (Behandling af investorer og omfattede investeringer) og bilag 8-A (Ekspropriation), artikel 8.9, (Investeringsforanstaltninger og reguleringsforanstaltninger) og artikel 8.39, (Endelig voldgiftskendelse) i aftalen —

VEDTAGET FØLGENDE FORTOLKNING:

1. Retfærdig og rimelig behandling

Det præciseres, at forpligtelsen til retfærdig og rimelig behandling i aftalens artikel 8.10 skal fortolkes på følgende måde:

- a) Listen over elementer i artikel 8.10, stk. 2, er udtømmende.
- b) En klage om nægtelse af adgang til domstolsprøvelse i henhold til artikel 8.10, stk. 2, litra a), er betinget af forudgående udtømmning af lokale retsmidler, bortset fra tilfælde, hvor der ikke på rimelig vis er adgang til lokale retsmidler til effektive klagemuligheder, eller hvis lokale retsmidler ikke giver rimelig adgang til en sådan klagemulighed.

I forbindelse med bestemmelsen af, hvorvidt der er tale om nægtelse af domstolsprøvelse, bør retten være opmærksom på, at den ikke er en appelret for så vidt angår nationale retsafgørelser, og den bør ikke deltage i en realitetsprøvelse af grundlaget for nationale retsafgørelser.

- c) For at der kan være tale om en nægtelse af adgang til domstolsprøvelse og en grundlæggende krænkelse af retten til en retfærdig rettergang som defineret i artikel 8.10, stk. 2, litra a) og b), skal der foreligge uretmæssig og meget grov proceduremæssig adfærd i retlige eller administrative sager, der ikke opfylder de grundlæggende internationalt anerkendte standarder for retspleje og retfærdig rettergang, og som opleves som chokerende eller overraskende for så vidt angår følelsen af retlig hæderlighed, som f.eks. et ubegrundet afslag på adgang til domstolene eller juridisk repræsentation, manglende mulighed for at blive hørt, forskelsbehandling ved domstolene, tydeligt partiske og korrupte dommere, eller en fuldstændig eller uberettiget mangel på gennemsigtighed i sager, såsom manglende forkyndelse af retssagen eller manglende begrundelse for afgørelsen.
- d) En foranstaltning er åbenbart vilkårlig som defineret i artikel 8.10, stk. 2, litra c), når det er åbenbart, at foranstaltningen ikke er rationelt forbundet med et legitimt politisk mål, som hvis en foranstaltning er baseret på fordomme eller partiskhed snarere end på en gyldig grund eller kendsgerning.
- e) En foranstaltning eller en række af foranstaltninger udgør »målrettet forskelsbehandling på åbenbart fejlagtigt grundlag såsom køn, race eller religiøst tilhørsforhold« som omhandlet i artikel 8.10, stk. 2, litra d), hvis foranstaltningen eller rækken af foranstaltninger gør det muligt for investoren at yde forskelsbehandling baseret på ulovlige grundlag såsom køn, race eller religiøst tilhørsforhold. Artikel 8.10, stk. 2, litra d), må ikke fortolkes således, at parterne forhindres i at indrømme præferencebehandling for at fremme ligestilling mellem kønnene eller racer eller for på anden måde imødegå underrepræsentation af socioøkonomisk dårligt stillede grupper.

⁽¹⁾ EUT L 11 af 14.1.2017, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 11 af 14.1.2017, s. 3.

- f) En part skal kunne konstatere forekomst af en alvorlig forseelse, for at en foranstaltning eller en række af foranstaltninger kan siges at udgøre »grov behandling af investorer såsom pres, tvang og chikane« som defineret i artikel 8.10, stk. 2, litra e). I forbindelse med en sådan konstatering kan relevante overvejelser omfatte den skade eller den trussel om skade som investoren udsættes for, såsom hvorvidt der var tale om gentagne og vedvarende tilfælde af påstået chikane eller tvang samt begrundelsen for partens handlinger, såsom hvorvidt myndighederne handlede inden for rammerne af deres beføjelser eller om der var tale om magtmisbrug.
- g) I henhold til artikel 8.10, stk. 4, kan der kun tages hensyn til tilkendegivelser til en investor, for så vidt de er relevante som en faktor til bestemmelse af en tilsidesættelse af en rimelig og retfærdig behandling, som fastsat i artikel 8.10, stk. 2. Tilkendegivelser kan ikke give anledning til berettigede forventninger, hvis en forsigtig og informeret investor ikke med rimelighed ville have næret tillid til tilkendegivelserne, da vedkommende foretog investeringen, navnlig fordi disse tilkendegivelser ikke var tilstrækkeligt specifikke og utvetydige og ikke havde den nødvendige grad af formalitet, f.eks. fordi de ikke blev fremsat skriftligt af en parts kompetente myndighed.

2. Indirekte ekspropriation

- a) Det præciseres, at indirekte ekspropriation kun kan finde sted, hvis investoren fuldstændigt er blevet frataget brugen, udnyttelsen og overdragelsen af sin investering, som om de dertil knyttede rettigheder var ophørt med at eksistere.
- b) Ved vurderingen af »varigheden af den foranstaltning eller række af foranstaltninger« som omhandlet i aftalens bilag 8-A, punkt 2, litra b), skal det undersøges, om indgrebet i ejendomsretten er midlertidigt, i hvilket tilfælde det ikke er sandsynligt, at der er tale om en indirekte ekspropriation, eller om den er permanent, selv om den omstændighed, at en foranstaltning er permanent, ikke godtgør, at der er tale om indirekte ekspropriation.
- c) De »klart rimelige forventninger baseret på en investering« som omhandlet i aftalens bilag 8-A, punkt 2, litra c), henviser til de forventninger som en forsigtig og informeret investor med rimelighed kunne have skabt, og som man havde tillid til i forbindelse med at investeringen blev foretaget. Det præciseres, at rimeligheden af en investors forventninger baseret på en investering, i det omfang det er relevant, afhænger af faktorer, som f.eks. hvorvidt den pågældende part gav investoren bindende skriftlig sikkerhed samt arten og omfanget af statslig regulering eller potentiel statslig regulering i den pågældende sektor.
- d) Virkningen af en foranstaltning eller række af foranstaltninger forekommer at være »klart uforholdsmæssige« som omhandlet i aftalens bilag 8-A, punkt 3, hvis den er klart og åbenbart overdreven i lyset af de tilsigtede politiske mål.
- e) Det præciseres, at en parts foranstaltninger, der er udformet og anvendes til at beskytte legitime mål for den offentlige velfærd, jf. aftalens bilag 8-A, punkt 3, omfatter foranstaltninger, der træffes for at bekæmpe klimaændringer eller imødegå de nuværende eller fremtidige konsekvenser heraf. Sådanne foranstaltninger udgør ikke indirekte ekspropriation, medmindre deres indvirkning er klart og åbenbart overdreven i lyset af de til de tilsigtede politiske mål.

3. Klimaændringer

- a) Parterne bekræfter på ny deres ret til at regulere inden for deres territorium med henblik på at nå legitime politiske mål for at beskytte miljøet som fastsat i aftalens artikel 8.9, stk. 1, herunder ved at træffe foranstaltninger til begrænsning eller bekæmpelse af klimaændringer eller imødegå nuværende eller fremtidige konsekvenser heraf.
- b) I forbindelse med fortolkningen af bestemmelserne i aftalens kapitel otte (Investering) skal retten tage behørigt hensyn til parternes forpligtelser i henhold til multilaterale miljøaftaler, herunder Parisaftalen ⁽³⁾ udfærdiget i Paris den 12. december 2015. Navnlig bør parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalens kapitel otte (Investering) fortolkes på en måde, der støtter parternes evne til at gennemføre deres respektive forpligtelser til at reducere drivhusgasemissioner ved at vedtage eller opretholde foranstaltninger, der er udformet og anvendes til at begrænse eller bekæmpe klimaændringer eller håndtere de nuværende eller fremtidige konsekvenser heraf.

⁽³⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

4. Beskyttelse af væsentlige sikkerhedsinteresser

Parterne bekræfter på ny, i henhold til aftalens artikel 28.6, at intet i aftalen må fortolkes således, at det forhindrer en part i at træffe en foranstaltning, som den anser for nødvendig af hensyn til beskyttelsen af deres væsentlige sikkerhedsinteresser i krigstid eller andre internationale krisetilstande, herunder enhver foranstaltning, der påvirker investorer eller deres investeringer.

5. Beskyttelse af grundlæggende rettigheder

Det præciseres, at parternes ret til at regulere for at nå legitime politiske mål som omhandlet i aftalens artikel 8.9, stk. 1, omfatter foranstaltninger til beskyttelse af grundlæggende rettigheder som fastsat i verdenserklæringen om menneskerettighederne vedtaget i Paris den 10. december 1948.

6. Beregning af økonomisk skadeserstatning som følge af investorkrav

a) Det præciseres, at økonomisk skadeserstatning i henhold til aftalens artikel 8.39, stk. 3:

- i) ikke må være større end det tab eller den skade, som investoren eller i givet fald den lokalt etablerede virksomhed har lidt, som vurderet på datoen for overtrædelsen
- ii) kun må afspejle tab eller skade, der er lidt som følge af overtrædelsen, og
- iii) skal konstateres med rimelig sikkerhed og ikke må være af spekulativ eller hypotetisk karakter.

b) Retten beregner den økonomiske skadeserstatning udelukkende på grundlag af indlæg fra tvistens parter og tager, alt efter hvad der er relevant, følgende i betragtning:

- i) egen skyld, uanset om der er tale om forsætlig eller uagtsom adfærd
- ii) manglende begrænsning eller forhindring af skader
- iii) tidligere modtaget skadeserstatning eller kompensation for det samme tab, herunder kompensation modtaget i henhold til en national kompensationsordning, eller
- iv) tilbagelevering af ejendom eller ophævelse eller ændring af foranstaltningen.

Udfærdiget i ..., den ...

*På Det Blandede CETA-Udvalgs vegne
Formænd*